

ÉLJÜK AZ IGÉT!

ÉLETIGE: 2013 július hóban : (Jn.21,22.) :

« Te kövess engem ! »

Tematizálás. - Kedves Nővéreim és Fivéreim az Úr Jézus Krisztusban ! Eljutottunk odáig, hogy szívünk szeretetét, vagyis a szeretet isteni erényét, táplálni kell. Mivel Isten maga a Szeretet, ezért Isten maga táplál minket önmagával. De mivel Isten Szellem, anyagtalan és tér/idő felett áll, ezért érdekünkben azt teszi, hogy belép a mi körülményeink közé és magára ölti az anyag, a tér és az idő ruháját, kategóriáját. „Nézzétek mekkora szeretettel van irántunk az Atya: az Isten gyermekeinek hívnak minket, és azok is vagyunk” - kiált fel az apostol, Szent János.(I.Jn.3,1.) Isten - mondhatnám – a legnagyobb humanista: szinte nekünk él. Ez az Ő - irántunk való szeretete. Viszont cserébe azt kéri, hogy mi pedig éljünk Őneki: Életünk Neki szóljon és ne önmagunknak! Akár hiszed, kedves olvasóm, akár nem, a nélküle való élet, üres, sivár és szálanomra méltó. Viszont, ha megérint minket Isten szeretete, akkor ezzel már el tudunk indulni egy - egész emberi méltóságunkat betöltő - és egy gazdag reménységtől kiteljesedő életpályára. Isten szeretetétől támogatva már képesek leszünk, a magas ívelésű életcélunk felé vezető útvonalat, nemcsak átgondolni, hanem - ami ennél fontosabb: Át is élni. – S mivel Jézus Krisztusban jelent meg számunkra látható módon Isten szeretete, ezért lett ez, az Istennek tetsző élet alap-kartája : A Krisztus követése. S ez nemcsak átgondolásból és tervezésből áll - az is szükséges, - hanem annak végrehajtásából. Nemcsak elmélet, hanem gyakorlat is. Nemcsak fejtágító tanfolyam a hit világa, hanem egy textil, egy egész életet átszövő, minden részletet átható gyakorlat. Nagyon idevág Nagy Szt.Teréz mondása: „Istent legkönnyebben a mosogatóedények között lehet megtalálni.” Egy eszme, egy gondolatrendszer gondosan tanulmányozható, sőt tanulmányozandó is, de ez még alig több a nullánál. Végighallgatni szép műsorokat, még tapsolni is hozzá, s nagy elánnal végig- ujjongani egy-két órát: Nem mondom, nem rossz, sőt időnként szükség is van rá. De könnyen becsaphatjuk vele magunkat, mert még azt hisszük, hogy piros pontot kaptunk az Úrnál. Pedig a piros pont azoknak jár, akik nekünk lelki műsorokat készítettek. Viszont a...se...vége...se...hossza hétköznapiok, a mi igazi harcterünk. Ha vergődünk az unalmas feladatok fogaskerekei között, s rajtunk éktelenkedik a gépolaj, a fűrészpör, a tinta, a pókháló, és érzéketlen, durva szavak röpködnek körülöttünk, de mindezek fölött az Úr drága jelenléte nyugszik meg csendesen, akkor mi is mondhatjuk: „Követlek, bárhová mérs is.” (Lk. 9, 57.) Ezért figyelmeztet minket az Úr, követésének minden nehézségére. Nem nászútra megyünk (bár az lesz a vége, ha minden jól megy: mennyei nász). Nem a sztároknak világszerte járja útjára - bár itt nagyobb van, mint egy Jónás, egy Salamon, vagy egy mai sztár. A helyes felmérés számol a nehézségekkel. A kirándulás alatt elromolhat az idő: Okvetlen kell ezzel is számolni. A várható nehézségeket vállra kell venni, s nem lerázni. Az ekeszarvat a kézben - előre kell nézni, vissza nem tekintve. Üresen, eszköztelenül kell vállalni a Jézus-kalandot, az üdvösség-túrát; számolva a part-szakadásokkal, hegyomlásokkal. Jézusnak csak egy szava van hozzám és hozzád: „Te kövess engem!” (Jn.21,22.)

Téma. - Krisztus követése, nem más, mint a hit döntéséből fakadó tudatállapot. Miután felismertem, hogy Jézusban van az Igazság, döntök amellett, hogy az Igazság Útját választom, s azon fogok járni. **Az Örökkön Örökké Élőnek tekintete jár át szüntelen; vagyis Isten jelenlétében élem le életemet; Neki élek, az Ő tetszését keresem.** Gyakorló Krisztus-hívó vagyok, az Ő Teste és Vére. Ő bennem él, s azzal vesződik, hogy énemet megújítsa egy új minőségben. Rámegy az egész életem, s még jól jövök ki, ha nem fogy ki az időből, s tető alá hozza művét bennem. Ezért nem a saját tetszésemet, kedvemet keresem, hanem az Ő tetszését és kedvét. Arca szüntelen előttem van, ahogyan a zoltáros mondja: „Mindig szemem előtt lebeg az Úr, ő áll jobbon, hogy meg ne inogjak.” (Zsolt.16,8.) Az Úr követése egy megszakíthatatlan, Isten jelenlétében való élet. Jézust követjük szavának és példájának utánzásában is. Így szólt annak idején, életében: „Aki küldött, velem van, nem hagyott magamra, mert mindig azt teszem, ami tetszésére van.” (Jn.8, 29). Jézust akkor követem, ha ugyanabban a koordinátában helyezkedem el, ahol Ő is elhelyezkedett. Ha ugyanannak az Atyának a tetszését keresem a végső lehettemig, akinek akaratát Ő is kereste az utolsó sóhajáig a kereszten. Ha az Atya akarata nekem is ételemmé és italommá válik. Ha nem keresem a magam dicsőségét, hanem azét, aki engem küldött. Ha teljesítem mindazt a feladatot, melyet rám bízott. Ha felveszem mindennapi keresztemet és követem Őt. - Nem elég tudnom, hogy Isten a jókat megjutalmazza, a gonoszokat megbünteti, hanem a gonosztettektől távol kell tartanom a szívemet. Nem elég csak hallgatnom az Isten igéjét, de azt életté is kell váltanom. Nem elég tudnom a felszólításból: „Az az Isten akarata, hogy szentek legyetek.” (I.Tessz. 4,3.) de ezt erőnek erejével el is kell érnem. Hiszen: „A mennyek országa Keresztelő János idejétől mindmáig erőszakot szenved, az erőszakosok szerzik meg.” (Mt.11,12.) Ezért nem maradhatok egy bágyadt erőtlenségben, hanem teljes szívemből, teljes erőmből kell Érte, s Országáért harcolnom. Tehát mindaz, amit tudok róla, vagy tanításából, az számomra feladattá vált és végrehajtásra vár. Ez a végrehajtott ige, maga a Krisztus követése. Nem elég tudnom, hogy Isten bizalmat kér tőlem, ha útjára lépek, de bízom

is kell benne. Akkor is bíznom kell Benne, ha hallgat, ha látszólag magamra hagy, hogy bizalmam erejét próbára tegye. Kipróbált hitre, kipróbált bizalomra, kipróbált hűségre van szükségem, s nem csupán egy sekély ~~adok-veszek-szintű~~ érdek-kapcsolatra. Őt kell vinnem magammal, bárhová is megyek, bárkivel is beszélgetek, vagy kommunikálok. Őt, az Ő gondolatait, eljövendő Országáról szóló terveit; Ő róla beszélnem, Őt bemutatni másoknak, s az Ő kegyelmi édességboltjába becsalogatni bárkit, aki erre hajlandó: Nos ez a Krisztus követőjének legfőbb hajtó ereje.

Tanúságtétel. - Közösségünk egyik kedves tagja számolt be nekünk arról, hogy bármerre viszi őt a napi dolga, ő bizony megvallja Jézust, s nem tagadja el senki előtt, hogy neki Jézus a mindene. Ez szinte jön magától, önkéntelenül. –Egyik alkalommal hivatalba szólította őt el egy ügyintézés. Elmaradt befizetéséből fakadt a probléma, de mivel még nem volt pénze, idő-haladékot kért. Az ügyintéző hölgy figyelmesen meghallgatta a család anyagi körülményeiről szóló panaszos beszámolót, s felfigyelt arra a két szóra, hogy 'reméljük, a Jóisten majd csak megsegít'. S ebből egy beszélgetés alakult ki. –Hát maguk hisznek Istenben? –Hát hogyan! - S imádkoznak is hozzá? –Természetesen, az egész család, sőt van közösségünk is. - S mit csinálnak ott a közösségben? - Imádkozunk az Úrhoz egymásért, minden gondunk, bajunk megoldásáért. S ha valamelyikünk beteg, annak gyógyulásáért közben járunk. - De hiszen most is van problémájuk, hisz azért keresett fel! - Az igaz, de a mi Urunk és a közösség majd megsegít. Minden bajunkban először csak hozzá kiáltunk lélekben, s Ő mindannyiszor kiemel belőle. – S mit csinálnak még ott a közösségben? - Szentírást olvasunk, mert benne Isten szól hozzánk, s mindig találva érezzük magunkat. S megosztjuk egymással azokat a tapasztalatokat, melyeket Isten adott nekünk az előző közösség óta eltelt időben. – S mi az, hogy közbenjáróznak egymásért? - Kezünket rátesszük az imát kérőnek vállára, vagy fejére, s kérjük Jézust, adjon neki enyhülést, vagy felépülést betegségéből. - Nekem is vannak betegségek, tudna imádkozni értem? - Itt, az irodában? - Igen. – Hát ha Ön kéri. - Ne mondja, hogy Ön, mondd inkább, hogy „te”. -..... De közben nyílt az ajtó, s belépett a főnök. S még jött két ügyfél, két fiatalember is. – Mi folyik itt? - kérdezték egymás után, majd: Ő, hiszen itt imádkozás folyik! Ez nem is olyan rossz. Ránk is bőven férne. Sorba kérték az imát. – Hát mit ad Isten: Lassankint az iroda térdelő emberek elvarázsolt gyülekezete lett. Hüledezve mondogatták: Nem is gondoltuk, hogy az imádság milyen jól esik, s milyen csodálatos érzés! De az arcuk is tele volt ragyogással és örömmel. Ha akkor valaki benézett volna, biztos nem tudta volna elképzelni, hogy mi történt ezekkel....(?)

Akció-program. - Az én életem - nem az enyém, mert egyszer le kell majd adnom - mint ruhát a ruhatárban. De ugyanakkor n e k e m kell átélnem az életemet, pontosabban: a hitemnek életét, ami a Jézus Krisztusban való létállapot. Ezért egy életen át harcolnom kell az ~~önmagamnak..való..élet~~ kísértésével. Semmit sem vehetek öncélúan, legkevésbé saját életemet. Még Krisztust sem tekinthetem öncélúan, azaz emberi módon. Minden tovább mutat, tovább utal. Semmit sem sajátíthatok ki. Tovább kell lépnem, mert előttem is lépked Valaki, akit követsz. A Cél arrafelé van, amerre Ő halad; ezért nyugodtan lépkedsz nyomában.

Igei ima. - Járj át engem Uram, jelenléted fényével, s vonzó Jelenség gyanánt járj előttem szüntelen! Tekinteted varázsa nyomán add, hogy elfeledkezzek magamról, Neked éljek, Téged kövessék és a mennyei Atyának tetszését keressem. Ámen.

LEVELESLÁDA.

Minden kedves Nővéremnek és Fivéremnek kívánom a Krisztus elszánt követését !:

Imádságos szeretettel : *Károly, Kárcsi atya, testvér.*